



Kicin, dnia 2 czerwca 2014 r.

**Do:** Samorządowe Kolegium  
Odwoławcze w Poznaniu  
Al. Niepodległości 16/18  
61-713 Poznań

**Za pośrednictwem:** Burmistrz  
Miasta i Gminy Swarzędz  
Rynek 1  
62-020 Swarzędz

**Wnioskodawca:** Stowarzyszenie Na Rzecz  
Zrównoważonego Rozwoju  
Kicina i Okolic „LEN”  
Kicin ul. Nowe Osiedle 52  
62-004 Czerwonak

**ODWOŁANIE OD DECYZJI O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH NR  
ROS.6220.1.2012-80 Z DNIA 12 MAJA 2014 r. WYDANEJ PRZEZ BURMISTRZA  
MIASTA I GMINY SWARZĘDZ DLA PRZEDSIĘWZIĘCIA POLEGAJĄCEGO NA  
BUDOWIE HALI MAGAZYNOWO-PRODUKCYJNEJ Z CZĘŚCIĄ BIUROWĄ, NA  
TERENIE DZIAŁEK O NUMERACH EWIDENCYJNYCH 10/10, 10/41, 10/42, 10/43,  
10/45 W JANIKOWIE, GMINA SWARZĘDZ**

Powyższej decyzji zarzucamy naruszenie m.in.:

- 1) art. 28 w związku z art. 61, art. 61a, art. 63 § 1-3, art. 64 § 2 i w związku z art. 33 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (zwanej dalej KPA) oraz w związku z art. 78 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny, oraz w związku z art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, gdyż żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji administracyjnej o środowiskowych uwarunkowaniach zostało

wniesione przez osobę niebędącą ani stroną postępowania, ani pełnomocnikiem strony postępowania, co oznacza, że podanie nie czyniło zadość wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, a organ nie wezwał do usunięcia braków w trybie art. 64 ust. 2 KPA.

- 2) art. 110 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 3 ust. 1 pkt 13 i art. 72 ust. 1 pkt 1, ust. 2-3, ust. 4 i w szczególności ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, gdyż dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, a organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej, co oznacza, że postępowanie było bezprzedmiotowe w całości w momencie złożenia wniosku (pomijając zarzut określony w pkt. 1 niniejszego odwołania).
- 3) art. 72 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 3 pkt. 1, 2, 6, 7, 7a, 12 oraz art. 71 ust. 1 pkt 2 i pkt 6.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane i w związku z art. 105 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, gdyż – pomijając zarzuty określone w pkt. 1 i pkt. 2 niniejszego odwołania – organ powinien był wydać decyzję o umorzeniu postępowania, albowiem stało się ono bezprzedmiotowe w całości w momencie uprawomocnienia decyzji nr 978/12 wydanej przez Starostę Poznańskiego w dniu 2 marca 2012 r. zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę: budynku hali magazynowej z częścią socjalno-biurową (kategoria XVII), zbiornik retencyjno-p.poż, z drogami wewnętrznymi, placami, parkingami i infrastrukturą na terenie działek położonych w Janikowie przy ulicy Swarzędzkiej, gmina Swarzędz nr ewidencyjny gruntów Swarzędz; Janikowo; dz. 10/10, 10/41, 10/42, 10/43, 10/45 (kopia decyzji w załączeniu).
- 4) art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, gdyż organy administracji publicznej w toku postępowania z urzędu lub na wniosek stron nie podjęły wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.
- 5) art. 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, gdyż organy nie prowadziły postępowania w sposób budzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej, art. 9 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, gdyż organ prowadzący postępowanie nienależycie i niewyczerpująco informował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, które miały wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem

postępowania administracyjnego oraz art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, gdyż organ prowadzący postępowanie nie zapewnił stronom (w szczególności stronie społecznej) czynnego udziału w każdym stadium postępowania.

- 6) art. 77 § 1 i art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, gdyż organ prowadzący postępowanie jak i organy uzgadniające i opiniujące w trybie art. 77 i art. 78 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie zebrały i nie rozpatrzyły w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego.
- 7) art. 3 ust. 1 pkt 13) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...), w związku z przepisami Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie ze zmianami wchodzącymi w życie z dniem 1 sierpnia 2013 r., ze względu na błędną kwalifikację przedsięwzięcia.
- 8) art. 4 ust. 1 i 2 w związku z art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody ustawy o ochronie przyrody.

**Wobec powyższego, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 KPA wnoszę o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umarzenie postępowania pierwszej instancji w całości, w związku z tym, że zachodzą przesłanki wymienione w art. 105 KPA, tj. postępowanie stało się bezprzedmiotowe w całości.**

## **UZASADNIENIE**

Stowarzyszenie na Rzecz Zrównoważonego Rozwoju Kicina i Okolic „LEN” uczestniczy na prawach strony w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia w trybie art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

### **Ad. 1.**

W dniu 4 stycznia 2012 roku do Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz wpłynął wniosek inwestora BROS Sp.J. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie hali magazynowo-produkcyjnej z częścią biurową, na terenie działek o numerach ewidencyjnych 10/10, 10/41, 10/42, 10/43, 10/45 w Janikowie, gmina Swarzędz, niezbędnej przed uzyskaniem pozwolenia na budowę. Pod wnioskiem znajdują się pieczętki: imienna Piotra Miranowskiego oraz firmowa BROS Sp.j. Na wniosku nie widnieje podpis pana Piotra Miranowskiego, lecz

pani Beaty Plekan. Dla porównania podpisów pana Piotra Miranowskiego oraz pani Beaty Plekan można sięgnąć do dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, m.in. upoważnień wydanych przez Piotra Miranowskiego pod datą 22 stycznia 2013 r., czy dokumentów podpisanych przez panią Beatę Plekan. Zgodnie z zasadą określoną w art. 63 § 1 i § 3 KPA, podania powinny być złożone pisemnie i podpisane przez wnoszącego. Zgodnie z art. 78 § 1 Kodeksu cywilnego, do zachowania pisemnej formy czynności prawnej wystarcza złożenie **własnoręcznego podpisu** na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli. Złożony na wniosku podpis, nie jest własnoręcznym podpisem pana Piotra Miranowskiego. Uznając fakt, iż pod wnioskiem podpisała się pani Beata Plekan, należy dokonać rozstrzygnięcia, czy działała jako strona, czy jako pełnomocnik. Biorąc pod uwagę, iż z wypisu z KRS spółki Bros, pani Beata Plekan nie może być uznana za stronę przedmiotowego postępowania administracyjnego, aby postępowanie mogło być wszczęte, pani Plekan powinna mieć ustanowione pełnomocnictwo wystawione zgodnie z art. 33 KPA. Bezsprzecznym jest, że w aktach sprawy nie znajduje się pełnomocnictwo dla pani Beaty Plekan, podpisane **z datą poprzedzającą złożenie wniosku** przez osobę, która zgodnie z zapisami w KRS jest upoważniona do reprezentowania spółki Bros Sp.J. Świadczy o tym też oświadczenie pani Joanny Sonnak (prowadzącej postępowanie ze strony Urzędu Miasta i Gminy Swarzędz) złożone stronie społecznej w dniu 2 czerwca 2014 r.

Zasadą jest w postępowaniu administracyjnym, że strona, która składa pismo zobowiązana jest je w prawidłowy sposób podpisać (art. 63 § 3 KPA), a braki w tym zakresie uniemożliwiają nadanie pismu biegu. Jeżeli pismo nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania (art. 64 § 2 KPA) – *vide*: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 lutego 2012 r. II OSK 2261/10.

W wyroku NSA w Warszawie z dnia 6 września 2001 r., V SAB 315/00, M. Praw. 2002, nr 12, poz. 564, z glosą E. Łętowskiej, przyjęto, że: "Przewidziany w § 3 art. 33 k.p.a. wymóg "uwiarygodnienia" dotyczy odpisu pełnomocnictwa, a nie poświadczenia własnoręczności podpisu mocodawcy na oryginale pełnomocnictw". Aby wykazać, że pełnomocnik został ustanowiony dla strony, niezbędne jest okazanie dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnictwa. Pełnomocnik jest umocowany do działania w postępowaniu administracyjnym z chwilą, gdy organ prowadzący postępowanie został o tym powiadomiony zgodnie z art. 33 § 2. Umocowanie zgodnie z obowiązującą w postępowaniu administracyjnym zasadą pisemności (art. 14 § 1 k.p.a.) **musi znaleźć odzwierciedlenie w aktach sprawy**. Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 24 czerwca 2008 r., II OSK 704/07, LEX nr 486490: "wykazanie przez pełnomocnika procesowego umocowania do reprezentowania strony będącej osobą prawną, wymaga złożenia nie tylko dokumentu pełnomocnictwa podpisanego przez osoby działające w imieniu tej osoby prawnej, ale także dokumentu potwierdzającego umocowanie tych osób

do działania w imieniu tejże osoby prawnej. Właściwym dokumentem do wykazania, że organ osoby prawnej, jaką w sprawie jest Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest umocowany do udzielenia pełnomocnictwa procesowego, stanowi odpis z Krajowego Rejestru Sądowego aktualny w dniu udzielenia pełnomocnictwa". W wyroku NSA z dnia 15 listopada 2011 r., II OSK 1607/10, LEX nr 1151949, trafnie stwierdzono, że: "Z art. 33 § 3 k.p.a. wynika obowiązek zawiadomienia organu o wypowiedzeniu pełnomocnictwa. Skoro w postępowaniu administracyjnym udzielono pełnomocnictwa i przedłożono je organowi administracji to tenże organ administracji musi być też powiadomiony o wypowiedzeniu pełnomocnictwa".

Wykazanie przez pełnomocnika procesowego umocowania do reprezentowania strony będącej osobą prawną, wymaga złożenia nie tylko dokumentu pełnomocnictwa podpisanego przez osoby działające w imieniu tej osoby prawnej, ale także dokumentu potwierdzającego umocowanie tych osób do działania w imieniu tejże osoby prawnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., sygn. akt I CZ 8/06, OSP 2006, nr 12, poz. 141; uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2006 r., sygn. akt III CZP 14/06, OSP 2006, nr 12, poz. 140; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2006 r., sygn. akt II SZ 2/06, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2006 r., sygn. akt I PK 124/06, Monitor Prawa Pracy 2007, nr 5, poz. 256). Właściwym dokumentem do wykazania, że organ osoby prawnej, jaką w sprawie jest Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest umocowany do udzielenia pełnomocnictwa procesowego, stanowi odpis z Krajowego Rejestru Sądowego aktualny w dniu udzielenia pełnomocnictwa (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 października 2005 r., sygn. akt IV ACa 319/05, Apel. W-wa 2006, nr 3, poz. 26). Oczywiście, jeżeli pełnomocnik składa dokument pełnomocnictwa opatrzony datą i załącza do niego - w celu wykazania umocowania osób wchodzących w skład organu osoby prawnej do udzielania pełnomocnictwa - odpis z rejestru wydany przed dniem sporządzenia dokumentu pełnomocnictwa, to zarazem w sposób dorozumiany twierdzi, że owo umocowanie istniało także w dacie, którą został opatrzony dokument pełnomocnictwa – vide: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 czerwca 2008 r. II OSK 704/07.

Jeżeli pełnomocnictwo nie zostało formalnie doręczone organowi, a pełnomocnik podjął czynności w postępowaniu, to na organie prowadzącym postępowanie spoczywa obowiązek wystosowania wezwania do usunięcia braku formalnego w zakresie czynności ustanowienia pełnomocnika (w trybie art. 64 § 2 k.p.a.). Również niedoręczenie pełnomocnictwa przy podaniu o wszczęcie postępowania powinno być traktowane jako jeden z braków, o którym mowa wyżej (wyr. NSA z dnia 14 stycznia 1993 r., II SA 1308/92, niepubl., zamieszczony (w:) Kodeks postępowania administracyjnego z orzecznictwem NSA..., s. 156). Dopuszczenie w przewodzie administracyjnym do zastępstwa strony pełnomocnika należycie niewylegitymowanego stanowi wadliwość postępowania (wyr. NSA z dnia 19 czerwca 1998 r., I SA/Lu 641/97).

## Ad. 2.

Zgodnie z art. 72 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Definicja „przedsięwzięcia” znajduje się w art. 3 ust. 1 pkt 13 ww. ustawy. Zgodnie z nią: ilekroć w ustawie jest mowa o przedsięwzięciu - rozumie się przez to **zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu**, w tym również na wydobywaniu kopalin; **przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie**, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty. Jest to implementacja przepisów znajdujących się w Artykule 1 ust. 2a Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U.UE.L.2012.26.1), w której definicja "przedsięwzięcie" oznacza:

- wykonanie prac budowlanych lub innych instalacji lub systemów,
- inne interwencje w otoczeniu naturalnym i krajobrazie, włącznie z wydobywaniem zasobów mineralnych.

Zgodnie z ust. 2c ww. Dyrektywy pojęcie "zezwolenie na inwestycję" oznacza decyzję właściwego organu lub organów, na podstawie której wykonawca otrzymuje **prawo do wykonania przedsięwzięcia**. Zgodnie natomiast z ust. 2b, pojęcie "wykonawca" oznacza ubiegającego się o zezwolenie na prywatne przedsięwzięcie lub organ publiczny, który inicjuje przedsięwzięcie. W niniejszej sprawie ewidentnie „wykonawcą” jest podmiot Bros Sp.j., który uzyskując decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 4 listopada 2011 roku i w konsekwencji decyzję nr 978/12 z 2 marca 2012 roku zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na budowę, występował do organów publicznych z wnioskiem o przyznanie prawa (czyli zezwolenia na inwestycję) do wykonania **przedsięwzięcia** polegającego na budowie budynku wraz z przynależnościami na działkach o numerach ewidencyjnych 10/10, 10/41, 10/42, 10/43, 10/45 w Janikowie, gmina Swarzędz.

Potwierdzenie powyższego (czyli uznania, że budowa hali w wersji magazynowej oraz budowa hali w wersji magazynowo-produkcyjnej powinny być traktowane jako jedno przedsięwzięcie w dwóch różnych wariantach) ewidentnie wynika z kart informacyjnych przedsięwzięcia złożonych zarówno do wniosku z dnia 5 lipca 2011 roku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie hali magazynowej (...) oraz wniosku z dnia 4 stycznia 2012 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie hali magazynowo-produkcyjnej (...), jak i z przygotowanego przez inwestora raportu środowiskowego wraz z aneksami i wypowiedziami pełnomocników inwestora obecnych

na rozprawach administracyjnych. Z danych zgromadzonych w aktach wynika więc ewidentnie, że wersja hali w wariantcie magazynowo-produkcyjnym jest wyłącznie wariantem alternatywnym tego samego przedsięwzięcia, do którego inwestor uzyskał w dniu 4 listopada 2011 roku decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wskazać należy, że w momencie składania wniosku o wydanie decyzji (tj. w dacie 4 stycznia 2012 r.) oraz w dacie wydania decyzji (tj. w dniu 12 maja 2014 r.) nie upłynął termin wskazany w art. 72 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie. Biorąc zatem pod uwagę, iż dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, a decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach (ROS.6220.15.2011) dla przedsięwzięcia polegającego na budowie hali magazynowej wydana w dniu 4 listopada 2011 r. jest prawomocna, przedmiotowe postępowanie powinno zostać umorzone w trybie art. 105 KPA, gdyż było bezprzedmiotowe.

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego zachodzi wówczas, kiedy w obrocie prawnym znajduje się wydana wcześniej ostateczna decyzja rozstrzygająca sprawę. Obowiązkiem organu jest umorzenie wszczętego po raz kolejny postępowania. Dopiero bowiem wyeliminowanie takiego wcześniejszego rozstrzygnięcia z obrotu prawnego w odpowiednim trybie prawnym pozwoliłoby na ponowne przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji co do istoty. W przeciwnym wypadku doszłoby do ponownego rozstrzygnięcia w tej samej sprawie administracyjnej, a to stanowiłoby niedopuszczalne w sensie prawnym działanie organów administracji – *vide*: Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 21 listopada 2012 r. II SA/Kr 1347/12.

Z bezprzedmiotowością postępowania administracyjnego mamy do czynienia, gdy przyznanie określonego uprawnienia stało się zbędne lub organ administracji stwierdził oczywisty brak podstaw prawnych i faktycznych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Wskazany brak podstaw prawnych i faktycznych rozstrzygnięcia ma miejsce w szczególności, gdy postępowanie dotyczy sprawy poprzednio już rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną. Kolejna decyzja w tej samej sprawie dotknięta byłaby kwalifikowaną wadą stanowiącą podstawę do stwierdzenia jej nieważności na podstawie art. 156 § 1 pkt 3 KPA. Użycie przez ustawodawcę w art. 105 § 1 KPA terminu "wydaje", oznacza że wydanie decyzji o umorzeniu postępowania jest - także w przypadku bezprzedmiotowości postępowania z powodu zaistnienia powagi rzeczy osądzonej – obligatoryjne – *vide*: Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 25 października 2012 r. II SA/Bk 620/12.

### **Ad. 3.**

Bezspornym jest, że wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach złożony w dniu 4 stycznia 2012 r. złożony został w celu uzyskania decyzji środowiskowej przed uzyskaniem pozwolenia na budowę. Podstawą powyższego wniosku jest zapis art. 72 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o

środowisku i jego ochronie (...), zgodnie z którym wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje **przed** uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę. Wskazać należy, że od momentu uprawomocnienia się decyzji nr 978/12 Starosty Poznańskiego, przedmiotowe postępowanie o wydanie decyzji środowiskowej stało się bezprzedmiotowe właśnie ze względu na uzyskanie pozwolenia na budowę. Organ powinien zatem postępowanie umorzyć. Zgodnie z wymienionym art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...), po uzyskaniu pozwolenia na budowę, inwestor powinien wycofać złożony wniosek i złożyć nowy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w celu uzyskania decyzji o pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

Istotą sprawy o udzielenie pozwolenia na budowę jest wyrażenie przez powołany do tego organ administracji zgody na rozpoczęcie zamierzonych przez inwestora robót budowlanych. Decyzja o pozwoleniu na budowę ma więc charakter decyzji uprawniającej inwestora do rozpoczęcia robót. Może więc dotyczyć wyłącznie przyszłych zamierzeń inwestycyjnych. Skoro zatem inwestor rozpoczął roboty budowlane - wydawanie decyzji uprawniającej do tych działań nie jest już możliwe - nie można bowiem w tej sytuacji wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie co do istoty (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 lutego 2005 r., OSK 1085/04). Z niekwestionowanych okoliczności sprawy wynika, iż w dacie wydania decyzji środowiskowej w dniu 12 maja 2014 r. przedsięwzięcie (roboty budowlane) w znacznym zakresie zostało już zrealizowane – *vide*: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2008 r. II OSK 333/07.

W momencie uprawomocnienia się decyzji nr 978/12 udzielającej pozwolenie na budowę wystąpiła zatem przesłanka do umorzenia postępowania w całości. Sprawa administracyjna jest bezprzedmiotowa w rozumieniu art. 105 § 1 KPA wtedy, gdy nie ma materialnoprawnych podstaw do władczej, w formie decyzji administracyjnej, ingerencji organu administracyjnego. Wówczas jakiegokolwiek rozstrzygnięcie merytoryczne, pozytywne czy negatywne, staje się prawnie niedopuszczalne. Gdyby przyjąć dopuszczalność wydania pozwolenia na rozbudowę po zakończeniu robót budowlanych, to elementy konieczne decyzji o pozwoleniu na budowę nie mogłyby być w niej zamieszczone, bowiem dotyczyłyby stanu, który został już zakończony, a nie który ma dopiero nastąpić. W konsekwencji oczywistym jest, że pozwolenie na budowę może być udzielone przed rozpoczęciem, a nie po zakończeniu robót budowlanych – *vide*: Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 października 2012 r. VII SA/Wa 2400/11. Skoro zatem w sprawie przedmiotowego przedsięwzięcia nie można już wydać pozwolenia na budowę, nie można także wydać decyzji środowiskowej niezbędnej przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.



Podsumowując zarzuty z pkt. 1-3, w pełni uzasadnionym jest wniosek o uchylenie wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 12 maja 2014 r. w całości i umorzenie postępowania przeprowadzonego w I instancji w całości.

Z ostrożności procesowej, poniżej zostanie przedstawione uzasadnienie do pozostałych zarzutów, określonych w pkt. 4-8.

#### **Ad. 4.**

Wydana decyzją środowiskowa wydana została z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej (art. 7 KPA), której realizacja wymaga by organy administracji publicznej podejmowały wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Jako dowolne należy traktować zatem ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności zostaje wykluczony dopiero ustaleniami dokonanymi w całości materiału dowodowego (art. 80 KPA), zgromadzonego i rozpatzonego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 KPA), a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako niezbędnego warunku wydania rozstrzygnięcia o przekonującej treści.

Przykładowo:

- organ opiniujący w trybie art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 78 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...), tj. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu wydał ostateczną opinię w dniu 18 grudnia 2013 r. na podstawie niekompletnego materiału dowodowego. Po dacie wydania opinii, inwestor dostarczył w dniu 23 grudnia 2013 r. do Urzędu Miasta i Gminy Swarzędz uzupełnienia do raportu o oddziaływaniu na środowisko, zawierające m.in. dane z zakresu ochrony przed hałasem. Nie uwzględnienie przedmiotowej dokumentacji mogło mieć wpływ na treść merytoryczną wydanej opinii.

- organ wydający decyzję jak i organ opiniujący i organ uzgadniający, nie wzięły pod uwagę wydanej w dniu 24 sierpnia 2011 roku przez Starostę Poznańskiego decyzji (WŚ.6341.01.66.2011.VIII) udzielającej pozwolenia wodnoprawnego na szczególne korzystanie z wód w zakresie odprowadzania oczyszczonych ścieków wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów utwardzonych i połączeń dachowych budynków, zlokalizowanych na dz. o nr. ewid. dz. 10/10, 10/41, 10/42, 10/43, 10/45, obręb Janikowo, g. Swarzędz, poprzez szczelny zbiornik retencyjny, do ziemi, za pomocą 3 studni chłonnych i wykonanie urządzeń wodnych w postaci 3 studni chłonnych, zlokalizowanych na dz. o nr. ewid. 10/10, obręb Janikowo, gm. Swarzędz. Ustalenia znajdujące się w pozwoleniu wodnoprawnym oraz w raporcie środowiskowym, opracowanych dokumentacjach geotechnicznych i hydrogeologicznych są wzajemnie sprzeczne w zakresie m.in. budowie zbiornika retencyjnego i jego celu (wyłącznie

retencyjny, a nie retencyjno-rozsączający), głębokości i rzędnej dna studni (w pozwoleniu wodnoprawnym głębokość określona została na 4 m, a w opracowaniach dostarczonych przez inwestora oraz w uzasadnieniu decyzji głębokość ta określona jest w granicach 4,7-5,4 m, co wraz z odmiennymi ustaleniami rzędnej dna studni nie pozwala na dokonanie analizy, czy zanieczyszczone zostaną wody podziemne).

- organ prowadzący postępowanie wskazując zakres wykonania raportu środowiskowego zalecił wyłącznie przeprowadzenie analiz mających na celu uzyskanie odpowiedzi, czy oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko zawiera się wyłącznie w granicy działek będących w posiadaniu przez inwestora, w sytuacji, gdy obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (Uchwałą nr XXXVIII/448/2001 Rady Miejskiej w Swarzędzu z dnia 24 października 2001 r.), wprowadza ograniczenie w § 5 ust. 4 pkt 1, zgodnie z którym ewentualna uciążliwość bądź szkodliwość dla środowiska wywoływana przez obiekty produkcyjne, usługowe i inne nie może wykraczać poza granice terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem AG z podstawowym przeznaczeniem pod zakłady produkcyjne, rzemieślnicze, bazy, składy, magazyny. Biorąc pod uwagę powyższe, ze zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego nie ma możliwości ustalenia, czy uciążliwość bądź szkodliwość dla środowiska planowanej inwestycji będzie wykraczać poza granice terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem AG, w szczególności na tereny sąsiednie oznaczone na rysunku planu symbolem ZO z przeznaczeniem podstawowym ochrony terenów o większych spadkach. Ustalenie takie powinno mieć miejsce w związku z obowiązkiem wynikającym z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...), na podstawie którego organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach **po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego**, jeżeli plan ten został uchwalony.

- błędne ustalenia faktyczne dotyczące kwalifikacji zakładu do tzw. ZZR lub ZDR. Organ nie dokonał analizy przeliczenia materiałów znajdujących się w magazynie, lecz poprzestał na uzyskaniu informacji od inwestora dotyczących materiałów, surowców i produktów niezbędnych w procesie produkcji.

- biorąc pod uwagę zastrzeżenia strony społecznej, organ nie przychylił się do wniosku o wykonanie jednolitej wersji raportu środowiskowego, biorąc pod uwagę ilość uzupełnień, prezentujących często sprzeczne dane.

Powyższe uwagi są tylko przykładami mającymi na celu wskazać zakres naruszenia zasady określonej w art. 7 KPA.

#### **Ad. 5.**

Organy ewidentnie nie prowadziły postępowania w sposób budzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej. Przejawem powyższego jest decyzja Zastępcy Burmistrza Miasta i Gminy Swarzędz, który na początku trzeciego terminu rozprawy administracyjnej prowadzonego z udziałem społeczeństwa zakomunikował, że będzie to

ostatni termin rozprawy, gdyż burmistrz ma wrażenie, że odbywające się rozprawy administracyjne mają wyłącznie na celu przedłużenie postępowania ze strony społecznej, co wzbudziło zrozumiały sprzeciw obywateli uczestniczących w rozprawie. Organ nie informował także strony społecznej o wydawanych postanowieniach przedłużających termin załatwienia sprawy poprzez podawaniu ww. informacji do publicznej wiadomości. Podczas przeprowadzonych rozpraw administracyjnych organ wprowadzał obecnych na rozprawie w błąd, podając niewłaściwie informację o zawieszeniu postępowania z błędnym wskazaniem przepisów.

#### **Ad. 6.**

Organy nie zebrały i nie rozpatrzyły w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego, jednocześnie nie uzyskały odpowiedzi od inwestora na zadane przez siebie pytania i wnioski. Jednocześnie organy dokonywały ustaleń wzajemnie ze sobą sprzecznych, m.in. w postanowieniu RDOŚ w Poznaniu z dnia 27 stycznia 2014 organ uzgadniający po raz kolejny błędnie stwierdził, że „uwzględniając skalę, charakter oraz lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia poza obszarami objętymi ochroną”, w sytuacji gdy teren planowanej inwestycji położony jest w otulinie Parku Krajobrazowego Puszcza Zielonka, a zatem obszarze objętym ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Urząd Miasta i Gminy Swarzędz nie uwzględnił także wszystkich wniosków złożonych przez stronę społeczną, jednocześnie nie ustosunkował się do nich w sporządzonym uzasadnieniu do decyzji środowiskowej.

Organ nie rozpatrzył także wnikliwie zebranego w sprawie materiału dowodowego – przykładem jest m.in. sposób wyliczenia łącznej objętości zaprojektowanych zbiorników na propan-butan, która wg organu wynosi 114 300 dm<sup>3</sup>. Skoro łącznie na terenie zakładu zaprojektowano 15 zbiorników naziemnych na gaz propan-butan o pojemności 35m<sup>3</sup> każdy to łączna objętość wyniesie 525 000 dm<sup>3</sup>, a nie jak podaje organ w decyzji 114 300 dm<sup>3</sup>.

W uzyskanej od inwestora dokumentacji, w ustaleniach faktycznych będących podstawą przeprowadzonej analizy na środowisko brakuje m.in. informacji o ujęciu wody pitnej w Kicinie (jako najbliższe ujęcie wody pitnej wskazano ujęcie w miejscowości Gruszczyn), brakuje informacji o zabytkowym kościele drewnianym w Kicinie, który stanowi zabytek, a który oddalony jest ok. 1,2 km od terenu planowanej inwestycji. W dokumentacji jak i wydanej decyzji nie uwzględniono ograniczeń wynikających z art. 73 ust. 3-5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, uznając, że cały artykuł 73 nie ma zastosowania do wydawanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Biorąc pod uwagę położenie terenu inwestycji na obszarze otuliny parku krajobrazowego, jak i w niewielkiej (ok. 200 m) odległości od upraw wieloletnich (całkowicie pominięto ten fakt w zebranych materiale dowodowym) organ na podstawie pkt. (2) Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków

wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko oraz na podstawie art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinien uwzględnić zasadę ostrożności oraz zasadę działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie "zanieczyszczający płaci". Zgodnie z wynikającą z art. 5 p.o.ś. zasadą kompleksowości działań w zakresie ochrony środowiska zarówno podmioty zainteresowane realizacją konkretnego przedsięwzięcia, jak i organy prowadzące takie postępowanie powinny uwzględniać zagrożenia wynikające z różnych źródeł oraz ich wzajemne oddziaływanie. Realizując tę dyrektywę, w art. 73 ust. 4 i 5 komentowanej ustawy wprowadzono rozwiązania dotyczące lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii (w rozumieniu art. 3 pkt 23 p.o.ś.) oraz utrzymania obiektów, o których mowa w art. 73 ust. 5. Zgodnie z powyższym, skutki w środowisku powinny być uwzględniane w możliwie najwcześniejszej fazie we wszystkich procesach planowania technicznego i podejmowania decyzji, co oznacza, że nie można dokonać uzgodnienia środowiskowego dla inwestycji określonej jako zakład stwarzający ryzyko wystąpienia awarii przemysłowej na terenie otuliny parku krajobrazowego, skoro przepis ustawy o ochronie środowiska nakazuje lokalizację takich zakładów w bezpiecznej odległości od obszarów otulin. Nie jest możliwym realizacja postulatu lokalizacji w bezpiecznej odległości **od**, jeżeli lokalizacja następuje **na** obszarze otuliny.

Organ dokonał błędnych ustaleń faktycznych w zakresie przewidywanej ilości ścieków bytowych produkowanych przez przedsięwzięcie, głównie ze względu na zaniżenie normy zużycia wody przez pracowników zatrudnionych do tzw. prac czystych, gdyż zgodnie z pkt. 43 ujętym w Tabeli 4 stanowiącej załącznik do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody, na 1 pracownika zatrudnionego w zakładzie pracy, w którym wymagane jest stosowanie natrysków albo przy pracach szczególnie brudzących lub ze środkami toksycznymi norma nie wynosi  $15 \text{ dm}^3/\text{j.o.} \times \text{dobę}$ , lecz  $60 \text{ dm}^3$  lub  $90 \text{ dm}^3$ . W związku z powyższym wszystkie wyliczenia dotyczące przewidywanej ilości ścieków wytwarzanych na terenie inwestycji są błędne.

Organ nie uwzględnił zanieczyszczenia wód opadowych powstających na terenie dachu hali ze względu na lokalizację na dachu wentylatorów, co w konsekwencji doprowadzić musi do zanieczyszczenia wód podziemnych w związku z odprowadzaniem wód opadowych i roztopowych bez podczyszczenia do wymaganych parametrów określonych w Rozporządzeniu Ministra Budownictwa w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych z dnia 14 lipca 2006 r. (Dz.U. z 2006 r. Nr 136, poz. 964).

W dokumentacji i wydanej decyzji występują sprzeczne ustalenia dotyczące sposobu zagospodarowania ścieków z utrzymania czystości pomieszczeń. Z jednej strony znajdujemy stwierdzenia, że ścieki z utrzymania czystości pomieszczeń odprowadzane będą systemem wewnętrznej kanalizacji łącznie ze ściekami bytowymi do zbiorników

bezodpływowych, a drugiej, że woda z mycia posadzek hal produkcyjnych i magazynowych (za pomocą szorowarki czyszcząco-zbierającej) gromadzona będzie do szczelnych, przeznaczonych do tego celu pojemników i przekazywana do unieszkodliwiania odbiorcy odpadów posiadającemu stosowne decyzje administracyjne. Należy także zwrócić uwagę na błędne wyliczenia ilości zużywanej wody i tym samym ilości ścieków powstających z utrzymania czystości pomieszczeń.

Podkreślić należy, iż RDOŚ w Poznaniu, wydając postanowienie z dnia 27 stycznia 2014 r. oparł się na przedstawionej przez inwestora w ramach prowadzonego postępowania nielegalnie wykonanej dokumentacji: Dokumentacja Hydrogeologiczna dotycząca warunków gruntowo-wodnych lokalizacji inwestycji BROS w Janikowie (...) opracowana przez mg Bogusława Hałuszczaka – dokumentacja nie spełniała wymogów określonych przepisami prawa.

Organ nie ustosunkował się do wszystkich uwag złożonych przez Stowarzyszenie LEN w piśmie z dnia 25 kwietnia 2014 r.

Organ nie uwzględnił i nie odniósł się do wniosku Stowarzyszenia o weryfikację przekazanych przez inwestora kart charakterystyki z danymi dotyczącymi surowców i produktów, które mają być produkowane oraz magazynowane w hali (dane odnośnie ilości produktów zostały utajnione). Stowarzyszenie wniosło też o dokonanie weryfikacji przedstawionych przez inwestora kart charakterystyki z kartami charakterystyki dostarczonymi przez inwestora do Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych w ramach procesu rejestracji, w którego efekcie inwestor uzyskał pozwolenie na obrót produktami biobójczymi, albowiem z posiadanych danych wynika, że przedstawione w ramach postępowania środowiskowego przez inwestora karty charakterystyki produktów i surowców nie są tożsame z kartami złożonymi w procesie rejestracji. Stowarzyszenie wniosło o zobowiązanie inwestora do przedstawienia kart charakterystyki produktów i surowców potwierdzonych za zgodność z oryginałem przez Urząd Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych. Żaden z powyższych wniosków nie został uwzględniony, a organ nie odniósł się do nich w wydanej decyzji, jak i uzasadnieniu do decyzji.

#### **Ad. 7.**

Organ wydając decyzję dokonał błędnej kwalifikacji przedsięwzięcia wg przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Organ zaliczył przedsięwzięcie wyłącznie do przedsięwzięć określonych w § 3 ust. 1 pkt 1 i pkt 52 lit. a ww. rozporządzenia, pomijając całkowicie kwestię długości dróg wewnętrznych, które mają być wykonane w ramach przedsięwzięcia, jak i powierzchnię użytkową parkingów wraz z towarzyszącą im infrastrukturą. Ze względu na pominięcie powyższego stanu faktycznego, w przedmiotowym zakresie nie przeprowadzono analizy oddziaływania ww. obiektów na środowisko.

W związku z powyższym wnosimy o uchylenie wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 12 maja 2014 r. w całości i umorzenie postępowania przeprowadzonego w I instancji w całości.

Z poważaniem

**Załączniki:**

- wydruk z CIKRS KRS Stowarzyszenia LEN
- kopia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 5 lipca 2011 r. wraz za charakterystyką przedsięwzięcia
- kopia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 4 listopada 2011 r. (ROS.6220.15.2011)
- kopia decyzji Starosty Poznańskiego z dnia 24 sierpnia 2011 r. – pozwolenie wodnoprawne (WŚ.6341.01.66.2011.VIII)
- kopia decyzji wydanej przez Starostę Poznańskiego z dnia 2 marca 2012 roku zatwierdzającej pozwolenie na budowę,